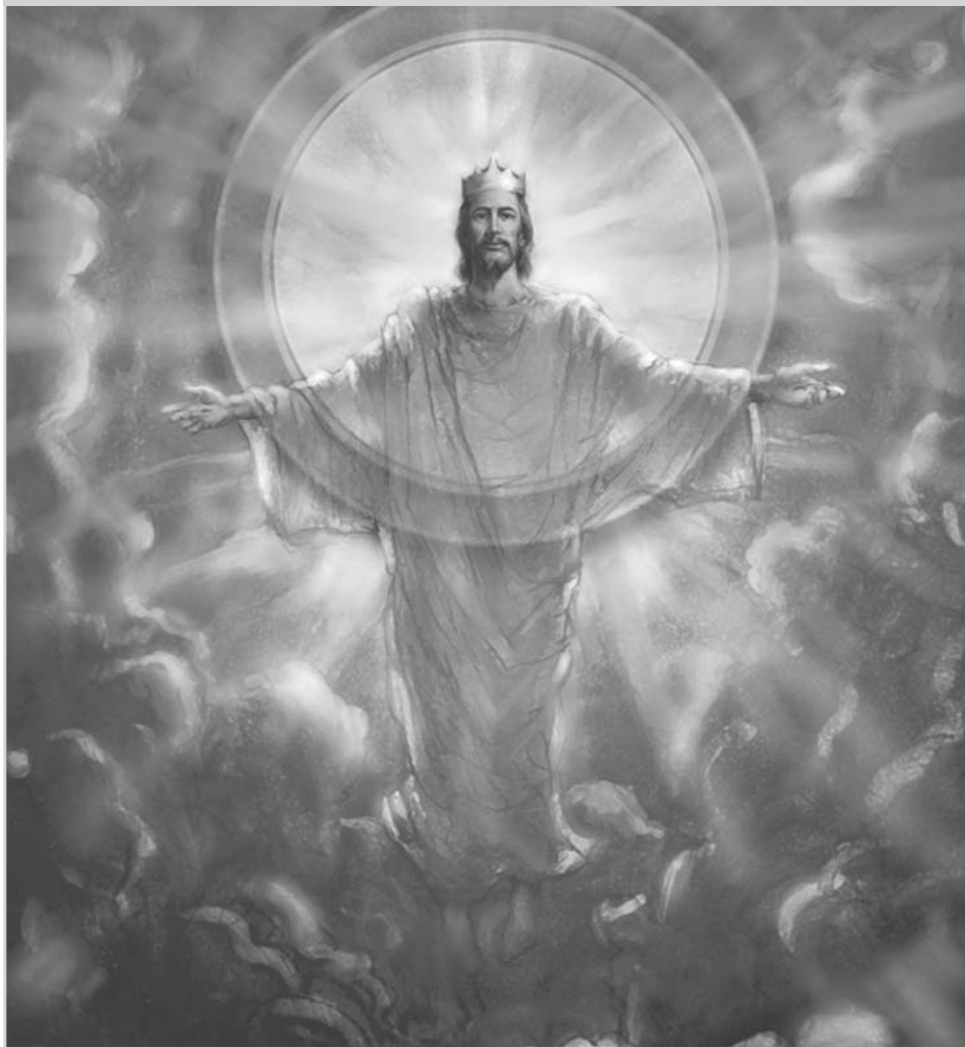

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVIII. ČÍSLO 11 NOVEMBER 2010

Ježiš, Kráľ vesmíru a našich srdc - Modlit' sa za živých a mŕtvych
Rozhovor so sestričkami Luciou a Bernardou - Vyčisti si humno
The God eXPerience - Bl. Emília Tavernierová - Mladí mladým

Výlet na Rokoš 2. november 2010

Ježiš, Kráľ vesmíru a našich sŕdc

Slávnosť Krista Kráľa bola zavedená iba nedávno. Zaviedol ju pápež Pius XI. v roku 1925 ako reakciu na ateistické a totalitné politické režimy, ktoré popierali práva Boha a Cirkvi. Atmosférou, v ktorej sa táto slávnosť zrodila, bola napríklad situácia Mexickej revolúcie, keď mnohí kresťania išli na smrť a posledným dychom zakričali: „Nech žije Kristus Kráľ!“

Hoci je táto slávnosť mladá, jej obsah a jej ústredná idea takými nie sú. Sú veľmi staré a môžeme povedať, že sa zrodili s kresťanstvom. Výraz „Kristus kraluje“ má svoj ekvivalent vo vyznaní viery, ktoré zaberá ústredné miesto v kázani apoštolov. Evanjelium nám približuje smrť Ježiša Krista, ktorou sa začína jeho kralovanie nad svetom. Kríž je Kristov trón. Pilát naň dáva osadiť nápis „Toto je židovský kráľ“, čím chce vysvetliť oprávnenosť jeho odsúdenia (pozri Lk 23,38). V očiach nebeského Otca je to však vyhlásením jeho univerzálneho kralovania.

Samotná liturgia v reforme, ktorá nasledovala za Druhým vatikánskym koncilom, cítila potrebu zdôrazniť ľudský a duchovný aspekt tejto slávnosti oproti jej, takpovediac, politickému aspektu. Modlitba slávnosti už neprosí, ako to bolo kedysi, aby všetky rodiny národov, teraz oddelené ranou hriechu, boli privedené pod sladké jarmo Kristovej vlády. Ale aby každá bytosť, oslobodená od otroctva hriechu, slúžila Kristovi a chválila ho naveky.

Pouvažujme opäť nad nápisom umiestneným nad Kristom na kríži: „Toto je židovský kráľ.“ Diváci ho vyzývali, aby predviedol svoju kráľovskú moc, a mnohí, dokonca aj tí, ktorí sa nazývali jeho priateľmi, očakávali demonštráciu jeho kráľov-

skej moci. Ale on si zvolil preukázať svoju kráľovskú moc iba svojou starostlivou láskou k mužovi, ktorý bol v skutočnosti zločincem: „Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“ (Lk 23,42-43)

Z tohto hľadiska najdôležitejšou otázkou, ktorú si môžeme položiť na slávnosť Krista Kráľa, nie je tá, či kraluje vo svete, ale tá, či kraluje v nás. Nejde o to, či jeho kralovanie uznávajú štáty a vlády, ale či ho uznávam a žijem ja. Je Kristus Kráľom môjho života? Kto vládne vo mne, kto určuje ciele a stanovuje priority - Kristus alebo niekto iný?

Svätý Pavol uvádza dva spôsoby, ako žiť. Môžeme žiť pre seba alebo môžeme žiť Pánovi (porov. Rim 14,7-9). Žiť pre seba znamená žiť tak, že

niekto seba považuje za začiatok a koniec. Je to život uzavretý do seba, poháňaný iba vlastným uspokojením a slávou bez perspektívy večnosti. Žiť Pánovi znamená žiť pre neho, teda s pohľadom upretým na neho. Pre jeho slávu, pre jeho kráľovstvo. To, čo sa nám ponúka, ak žijeme Pánovi, je nový život, z pohľadu ktorého aj samotná smrť stráca svoju definitívnosť. Najväčší protiklad, ktorý človek vždy prežíval, je protiklad medzi životom a smrťou. Bol prekonaný. Tento

protiklad už neexistuje medzi žítím a umieraním, ale medzi životom pre seba a životom pre Pána.

Raniero Cantalamessa
pápežský kazateľ, kapucín Rím,
23. 11. 2007

Zdroj: Zenit. Rím, 0777.

Preložila: -zg-

prevzaté z www.modlitba.sk,
redakčne upravené a krátené

Dnes na slovíčko so sestrami mariánkami Luciou a Bernardou

Žiadna radosť bez vd'ačného pohľadu k nebu

Sestra Mária Lucia Gancarčíková, FDC sa narodila v roku 1944 v malej dedinke Jezersko na Zamagurí rodičom Anne a Andrejovi. Pri krste jej dali meno Žofia. Bolo to ich tretie a najmladšie dieťa. Prvá bola sestra, druhý brat. Keď mala rok, Pán Boh si povolal k sebe otecka. Ťažko sa prebýjali životom, no za pomoci Božského Srdca a Matky Ustavičnej pomoci časté sťahovanie i život ako taký statočne zvládali. V minulom roku v júli odovzdala dušu Pánovi i jej milovaná matka.

Pred štyridsiatimi rokmi viedli jej prvé kroky k rehoľnému životu práve cez farský kostol sv. Bartolomeja tu v Prievidzi. V Prievidzi vtedy strávila iba týždeň. Sestrička je veľmi vd'ačná Pánovi, že ju priviedol znovu do Prievidze k svojim drahým sestrám, Dcéram Božskej lásky do kláštora na námestí.

Sestra Lucia, ako a kedy ste pocítili povolanie k zasvätenému životu?
So záujmom som počúvala Božie

slovo už ako dieťa v kostole. Cítila som to ako duchovný pokrm pre môj život. S priateľkou, terajšou sestrou Hyacintou, sme často rozoberali Božie slovo i u nás doma. Kňazove slová znamenali pre nás veľmi veľa, vedel nás povzbudiť, napomenúť i usmerniť. Boli sme šťastné, keď sme utekali skoro ráno po vírvgajúcom snehu na roráty s našou tetou a bratom miništrantom. Už vtedy, v skromnom no šťastnom detstve, pôsobila milosť Božia v mojom srd-

ci. Tak pomaly začínalo volanie Pána pri modlitbe svätého ruženca a doma aspoň pri spoločnom desiati-ku. Nocami som uvažovala pri rozjí-maniach v tichu a na kolenách...

Čo vás priviedlo do kongregácie FDC?

Napísala som list sestre Jozefe do Rúbane, že sa túžim stať reholnou sestrou, no akosi neviem, či je to Božia vôľa. Jozefka dala list provin-ciálnej sestre Augustíne a tá mi po-dala pomocnú ruku, pretože videla moju horlivosť a túžbu za povolá-ním. Veľmi ťažko ma prepustili z práce, no moja túžba po láske k Pánovi Ježišovi prekonala všetky prekážky. Ako som už spomenula, mojím prvým miestom, i keď len pár dní, bola v roku 1970 Prievidza. V kostole sv. Bartolomeja som si vybrala reholné meno Lucia. Do tej-to kongregácie ma priviedla láska a úcta k Božskému Srdcu.

Aké bohatstvo ste objavili vo vašej duchovnej rodine, v jej pomeno-vaní a charizme?

Spoznala som úplne iný obzor živo-ta. Bolo to niečo úžasné. Napríklad ma zasvätili do tajomstiev rozjíma-vého ruženca. Prenikla som do ne-smiernych hĺbok týchto tajomstiev. Spoznala som obetavý, neutichajú-ci, horlivý život mojich spolusestier. Starostlivosť o chorých prinášala a prináša neopísateľné duchovné bo-hatstvo, ktoré sa musí jedine pre-žiť. Naša charizma je život Najsvä-tejšej Trojice. Neustály kolobeh vyžarovania lásky Trojediného Bo-ha, jej pôsobenie cez nás medzi ľuďi, ku ktorým nás Boh posiela pod-ľa jeho vôle. Chcela by som odkázať mladým, ktorí uvažujú o povolani, že sa nemusia báť vstúpiť do tejto nádhernej Lásky Trojediného Boha!

Kde ste pôsobili v rámci apoštolátu Kongregácie? Čím vás to obohatilo?

Absolvovala som zdravotnú školu s maturitou v Klatovách. Potom som ošetrovala chorých v domovoch dô-chodcov v Čechách. Keď nás pustili späť do kláštorov na Slovensku, vrá-tila som sa do Rúbane a potom do Levár ošetrovať chorých a starých. Potom ma preložili do Trnavy, ab-solvovala som znovu naspäť cestu do Levár k chorým sestrám a na rok do Bratislavy. No a z Bratislavy som prišla sem, do Prievidze. Po celý čas je slnkom môjho reholného života veľká Láska Trojediného Boha, kto-rá ma dvíha, ženie dopredu, chráni a naplňa. Je bezodná!

Ako prežívate sviatok Všetkých svätých? Čím vás obohacuje?

Vo všetkých svätých oslavujeme nesmiernu štedrosť Stvoriteľa v da-roch, s ktorými oni spolupracovali, než dosiahli svätosť. Ich príklad je pre nás povzbudením, že aj my má-me tú šancu stať sa svätými. Dušič-ky nám pomáhajú v našich ťažkos-tiach, ak im zverujeme svoje potre-by. Sú to ozajstní, veľmi blízki du-chovní priatelia, ktorí nám vyprosu-jú veľké milosti. Posilňujú našu ná-dej, že sa raz stretneme, len aby sme vytrvali vo viere, nádeji a láske. Vedú nás k zodpovednému prežívaniu života - najväčšieho daru Pána.

Spomínam si aj na mojich najbliž-ších. Pamätám na nich viac než ino-kedy v modlitbách, pri svätých om-šiach i v obeti za nich. Oni si už po-môcť nemôžu, ale my by sme im mali pomáhať. Samotné dušičky môžu pre nás veľa vyprosiť. Sú to verné duše a naše poklady. Samo-zrejme, Boh je na prvom mieste, no zariadil nám pomoc mnohých duší.

Martina Diškantová, dnes sestra Bernarda, sa narodila v Kysaku neďaleko Košíc. Vyštudovala elektrotechniku. Má dve mladšie vydaté sestry. Rodičia ich vychovávali v duchu kresťanskej viery, za čo je im veľmi vďačná. Sú s ňou stále spojení svojou láskou a modlitbami. Vytvára to medzi nimi jednotu a pomáha kráčať vo viere v tomto svete. Sestrička Bernarda s úsmevom ďakuje: „Nech je zvelebený Pán za dar mojich rodičov, za dar života a viery.”

Kedy ste pocítili povolanie k zasvätenému životu?

Stalo sa tak ešte v čase totality, počas štúdia na strednej škole. Bol to Boh, ktorý si ma vyvolil a priťahol k sebe lanami láskavosti. Cítila som toto volanie a zasvätila som život jemu i bližným. To ma naplňovalo a dávalo zmysel môjmu životu. Som šťastná v tomto rozhodnutí a nelutujem žiadnu námahu a prekážky, ktorými som prešla.

Čo a kedy vás priviedlo do Kongregácie dcér Božskej lásky?

Po rozhodnutí ma miestny kňaz povzbudzoval do vytrvalej modlitby za povolanie, za čo som mu nesmierne vďačná. Spoznala som aj našu obetavú sestru (v čase totality bola nútené v civile), ktorá pomáhala tomuto kňazovi. Veľa sa modlila. Jej radosť zo života s Bohom mi dodávala odvahu pokračovať v objavovaní Božích ciest v mojom živote. Pannu Máriu ružencovú, ktorú máme v našom pútnickom farskom chráme v Obišovciach, som prosila o milosť prežiť svoj život zmysluplne, v láske a добрote.

Aké bohatstvo ste objavili vo vašej duchovnej rodine, v jej pomenovaní a charizme?

Tá najkrajšia a najbohatšia skúsenosť je, že moja reholná rodina žije

zo vzťahov Trojičnej lásky a je ponorená do tohto tajomstva Boha. Všetci máme od večnosti titul „milované dcéry a synovia Otca”, a to vďaka Ježišovi, ktorý za nás zomrel a zaplatil svojou krvou. V našej charizme zviditeľňovania Božej lásky môžem realizovať všetko to, čím ma Boh obdaril. Môže byť väčšia radosť ako poznanie, že keď čerpáme z tohto Prameňa, sýtíme sa samých a s ostatnými vytvárame pravé spoločenstvo lásky?

Kde ste pôsobili v rámci apoštolátu Kongregácie? Čím vás to obohatilo?

Začala som pôsobiť práve tu v Prievidzi ako katechétka. Doteraz mám milé spomienky na svojich žiakov z rôznych škôl. Rúbaň bola mojím ďalším pôsobiskom, starala som sa o staré sestry. V Ivánke pri Dunaji som v etskom domove prenikla do tajomstiev detí. Bola som ešte v ďalších našich komunitách, za čo som Bohu veľmi vďačná. Posledné štyri roky ma Pán obohatil o prácu a službu v našom generálnom dome v Taliansku, neďaleko Ríma. Pomáhala som sestram, starala som sa o domácosť a hostí, ktorí k nám prichádzali. Teším sa, že som sa vrátila po pätnástich rokoch do Prievidze medzi svoje spolusestry a medzi vás Prievidžanov. Ďakujem, že môžem prostredníctvom farského

časopisu všetkých pozdraviť.

Ako prežívate sviatok Všetkých svätých?

Mám radosť z týchto duchovných priateľov, ktorí objavili a prežili vo svojom živote blízkosť Boha. Sú pre mňa inšpiráciou, silou a vzorom do situácií, ktoré nám denne prináša život. Vedú ma k tomu, aby som vo svojom živote objavovala prozreteľnú ruku Otca - jeho lásku a milosrdenstvo. Aby som nežila len pre seba, ale videla vôkol seba tých, ktorých mi on denne posielal do cesty, a pracovala pre nich.

Túžbu duší žiť čím skôr v plnosti lásky Boha si nevieme predstaviť. No vieme si predstaviť byť v blízkosti milovanej, chápavej osoby. Tej, ktorá nás bezhranične miluje a dala by za nás aj to najzázračnejšie. Tak nejako to prežívajú tieto duše. Chcú byť v objatí Božej lásky a tak túžobne vzdychajú, že nám to nemá

dať pokoja. Mali by sme im pomáhať skutočne zo všetkých síl. A to obetami, modlitbami i svätými omšami.

Máte nejaký odkaz pre našich čitateľov?

Vyprosujem všetkým požehnané dni, plné pokoja a nádeje. Nevzdávajte sa ani vy mladí, ak cítite Boží hlas vo svojom vnútri. Dôverujte Bohu i Panne Márii. Odovzdajte sa Pánovi vo všetkom a on sa postará prostredníctvom svojej milosti a ľudí, ktorých vám pošle do cesty. Istotne vám pomôžu.

Chcem vás ešte povzbudiť, milí naši mladí, aby ste boli veľkodušní a nebáli sa ísť aj proti zmýšľaniu tohto sveta. Objavujte Božie pôsobenie vo svojich životoch a stanete sa sami sebou a krásnymi ľuďmi.

Za milé slová ďakuje
Anka G. Vavrová

Modliť sa za živých a mŕtvych Skutky duchovného milosrdenstva - 7. časť

Úvod novembra patrí spomienke na zosnulých. V tomto období sa za nich modlíme viac ako inokedy a konáme tým skutky duchovného milosrdenstva. Rovnako ich konáme aj vtedy, keď sa modlíme za živých bratov a sestry a za celý svet.

Svätý Ján Mária Vianney povedal: „Dobrý Boh má rád, keď ho obťažujú.“ Nebeský Otec je vždy pripravený vypočuť naše modlitby. Či už ráno, keď deň začína, alebo večer, keď sa ukladáme na spánok. Vždy je čas pripomenúť si pred ním tých, ktorí sú nám drahí.

Modlitba nepozná hranice. Dokáže spájať nás tu na zemi a tých, ktorí sú vo večnosti a spia spánkom poko-

ja. Sme povolaní modliť sa pravidelne za všetkých živých a mŕtvych. Boh je našim Otcom - a teda našimi bratmi a sestrami sú všetci živí, mŕtvi aj tí, ktorí sa ešte len narodia. Práve takáto vzájomná modlitba Cirkve spája. Pritom nie je dôležité, aby sme všetkých, za ktorých sa modlíme, poznali osobne. Stačí, ak ich milujeme, čo dokazujeme aj tým, že sa pri nich v skrytosti pred Bohom zastavíme a rozprávame sa

o nich s Otcom. Na to, aby sme ich milovali, je potrebné len si uvedomiť, že tu boli, sú a budú. Aj táto bezhraničnosť z nás robí kresťanov. Modlitba za živých i mŕtvych nás čoraz viac vychováva k vzájomnej láske.

Vykonávať tento skutok Božieho milosrdenstva je jednoduché - postačí úprimná modlitba, ktorá nič nestojí. Chudobný, negramotný, nevzdelaný aj hriešny človek môže úprimným rozhovorom s Bohom konať milosrdenstvo svojim bližným, zosnulým i živým. Zvlášť treba zdôrazniť povolanie tých, ktorí sú pripútaní k lôžku v nemocnici. Práve oni, keďže už iné robiť nevládzu, sa môžu snažiť vykonávať aspoň tento skutok.

Aj spoločná modlitba je dôležitá. Vedie nás k nej sám Ježiš, ktorý hovorí: „Ak budú dvaja z vás na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je na nebesiach. Lebo kde sú dvaja

alebo traja zhromaždení v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Mt 18,19-20). Spoločne prosíme za živých a mŕtvych aj v každej svätej omši, napríklad pri spoločných modlitbách veriacich, alebo pri eucharistickej modlitbe.

Modlitbu v dnešnom hektickom životnom tempe často odsúvame na vedľajšiu koľaj. Materiálne statky a konzum nás zamestnávajú natoľko, že zabúdame pravidelne zveriť našich drahých - živých aj zosnulých - do Božej opatery. Prosme Boha, aby v nás oživoval vieru a viedol nás k pravidelnému vykonávaniu tohto skutku duchovného milosrdenstva. Modliť sa za živých a mŕtvych znamená žiť v uvedo-melom spoločstve myšlienky a lásky so všetkými.

Alojz Vlčko

(Použitá literatúra: Enzo Bianco - Čokoľvek ste neurobili... Don Bosco 2009 a Štefan Hirjak SJ - Skutky milosrdenstva, Dobrá kniha 2003)

Miništrantský víkend v kňazskom seminári

Päťdesiat miništrantov Banskobystrickej diecézy prežilo v dňoch 5. - 7. novembra 2010 víkend v Kňazskom seminári svätého Františka Xaverského v Badíne. Osem animátorov na čele s bohoslovcem Petrom Pišom pre miništrantov pripravilo rôznorodý program.

Miništranti sa spolu zúčastnili fatimskej soboty v Starých Horách, zahrali si futbalový turnaj, súťažili vo fil-

movom kvíze a popri sledovaní Nekončného príbehu spoločne uvažovali nad Knihou kníh, Svätým písmom.

Aj tento miništrantský víkend, organizovaný bohoslovcami z Badína, bol prejavom vďačnosti za liturgickú službu, ktorú miništranti vykonávajú vo svojich farnostiach.

Michal Válka, www.bbdieceza.sk

Vyčisti si humno!

O vyslobodení od nepriateľov

11/10

Pamätám si, ako som zhladal prvý akčný film. Potom ďalší, potom akčnejší a po pár rokoch pár hororov. Tiež si pamätám, ako sa cez satelit začali vysielat' prvé akčné rozprávky, potom akčnejšie a po pár rokoch boli v seriáloch pre mládež rovnaké príšery ako v hororoch. Veľmi som sa tešil aj zo seriálov s temnou atmosférou. Keď som toto všetko ako 12-ročný rozprával strýkovi, pokrútil hlavou a povedal: „O chvíľu sa budeš báť svojho vlastného tieňa.“

A tieň nenechal na seba dlho čakať. Je to taká zvláštna mentalita túžiť po mrazení na chrbte, prežívať „záhrobnú“ atmosféru na vlastnej koži a fiktívne hrdinstvá. Od detstva sme strašení bubákmi, chlapom, čo berie do vreca neposlušné deti a Bohom, ktorý nás môže uvrhnúť

do pekla. Aj dizajnér jedného rozprávkového centra pre deti na otázku, či sa deti v centre nebudú báť, odpovedal: „Ved' o to ide!“ Potom má človek odrazu 25 rokov a bojí sa ísť v noci na WC. V inom prípade trpí depresiami alebo apatiou voči životu. To všetko poznám.

„Nech je zvelebený Pán Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, ako odpradáva hovoril ústami svojich svätých prorokov, že nás oslobodí od našich nepriateľov.“ (porov. Lk 1,68-71) Pán nás naozaj prišiel oslobodiť len od našich nepriateľov. Necháva nám slobodnú vôľu, a tak je len na nás, či si z hriechu, démonov či zo strachu urobíme kamarátov alebo nepriateľov. Ak do svojho srdca vpustíme diabla alebo niektorý z jeho úkladov, tak Boh do tej časti srdca nevojde. Boh nás necháva, nech sa sami rozhodneme, koho si do srdca vpustíme. Takto démonicky poznačená časť srdca ostane uzavretá pred Duchom Božím. Človek môže chodiť na sv. prijímanie, prežívať krásnu osobnú modlitbu, ale pokiaľ sa sám nerozhodne zriecť sa tohto zlozvyku či hriechu, nepošle démonov zo srdca von - svojimi myšlienkami, slovami a skutkami, Boh ho od daného problému nevy-

slobodí. Ježiš nám môže ukázať, kde máme problém, môže nás posilniť (a aj to robí,) ale je úplne na nás, ako sa rozhodneme naložiť so svojim srdcom (do srdca patrí myseľ, vôľa, city a svedomie).

Dvadsaťpäťročný som si zo strachu urobil nepriateľa. „Vyčistil som si humno“ - znenávidel som strach a filmy, ktoré mi ho privádzali, som prestal pozerat'. Človeku sa potom rozjasní pred očami a uvedomí si, že môže prežívať svoj vlastný akčný život s Bohom. Avšak strach, ak otvoril bránu démonom, neodíde len tak. Drží sa ako „predátor“. Tu treba činiť pokánie - obrátiť sa k Ježišovi celým srdcom a prosiť ho o uzdravenie. Viac krát sa za mňa modlili bratia a sestry v spoločnosti. Strach sa vzpíeral, ale odísť musel - na meno Ježiš sa musí zohnúť každé koleno (porov. Flp 2,10). A to bol potom krásny pocit.

Toto je len jeden z mnohých prípadov, kedy si človek urobí z démonov kamarátov. Nieкто iný môže mať prehnaný strach o svoje deti, lebo neustále počúva jednotvárne spravidajstvo o katastrofách, chorobách, maniakoch.... Mnohí kresťania majú problém s čistotou a myšlienkami a čudujú sa, prečo ich Pán od toho neuchráni, ale ak sledujú videoklipy, reklamy, seriály a filmy plné takmer obnažených tiel a nevhodných narážok, tak sa niet čomu diviť. Ak mám rád literatúru plnú „dobrých“ čarodejov a magických bytostí, zbytočne budem čakať, že Boh bude nadprirodzene konať v mojom živote - že ma bude viesť a dá mi službu. On „čarodejov v srdci“ nepotrebuje (porov. Dt 18,9-14). Takto by sme mohli prejsť celý náš život.

„Pokrytec, vyhod' najprv brvno zo svojho oka! Potom budeš vidieť a budeš môcť vybrať smietku z oka svojho brata.“ (porov. Mt 7,5) Vskutku ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, aké úžasné veci pripravil Boh pre tých, ktorí ho milujú (porov. 1Kor 2,9). Ak chceme vstúpiť do tohto požehnania, ak chceme prežívať svoje kresťanstvo skutočne, ak chceme prijať od Boha dary, ktoré nám už dal, potrebujeme si na to pripraviť srdcia. Potrebujeme vyhodit' brvno z vlastného oka a tak si vyčistiť svoje „humno“. Toto však nevládame z vlastných síl. Volajme Božieho Ducha do každej situácie s ktorou máme problém. Prosme o múdrosť, aby sme rozpoznali našich démonov a vyhodili ich von zo srdca. A keď nás Pán požehnáva, radujme sa, jasajme a chváľme ho za veľké činy, ktoré s nami urobil. Nebojme sa zanechať svoj ustráchaný život, svoju otrockú mentalitu. Ak nás zväzda na zlé naša telka, knižnica, zvyky, zmýšľanie, odhodme ich od seba. Bude pre nás lepšie vzdať sa ich, ako kvôli nim nemôcť vstúpiť do vzťahu s Bohom (Mk 9,43-48).

Augustín Ugróczy

Modlime sa:

„Najvyšší, slávny Bože,
Osvieť temnoty môjho srdca
A daj mi pravú vieru,
Pevnú nádej a dokonalú lásku,
Múdrosť a poznanie, Pane,
Aby som plnil tvoj svätý
a pravdivý príkaz. Amen.

(por. Františkánske pramene 1,276)

Ak máte pripomienky k niektorému môjmu článku, môžete mi písať na emailovú adresu:

gustovclanok@gmail.com

Kto pomôže deťom nájsť dobrý vzor pre ich život?

11/10

Piaristi

Kto je mojím vzorom? Táto kedysi formulovaná maturitná otázka ma v danom čase prinútila zamyslieť sa nad sebou a svojím životom. Kto, kedy a prečo ma zaujal? Kto ma v živote najviac ovplyvnil alebo ovplyvňuje? Mám nejaký vzor? Bol môj vzor vždy rovnaký? Podľa čoho si človek vyberá vzor, ktorý napodobňuje? Musíme mať vzor?

Mám 35 rokov a myslím si, že povaha človeka sa v priebehu života výrazne nemení. Mení sa však uhol pohľadu na osoby a veci, ktoré nás obklopujú a ktorých sme súčasťou. Akoby sa nám postupne odkrýval svet v celej svojej kráse, hĺbke, bolesti i mnohorakosti. Zrazu vidíme aj to, čo sme kedysi vidieť nechceli a ani nemohli pre vlastnú nezrelosť.

Verím, že pre každého človeka je dôležité pracovať na sebe a svojej zrelosti, ale v živote sú často aj také obdobia, keď to on sám nedokáže. Preto je prirodzené, že v detstve sa našim vzorom stávajú práve tí, ktorí „pracujú“ v danom

smere za nás - naši rodičia a učiteľia. A tak otec pôsobil na mňa ako pozitívny vzor a mama a všetky učiteľky ako negatívny, pretože on ma vychovával najmenej. Až keď som sa sama stala matkou a neskôr aj učiteľkou, pochopila som, že práve ten zainteresovanejší a viac výchovne pôsobiaci rodič či učiteľ to má vo vzťahu k deťom oveľa ťažšie. Často musí vstupovať do konfliktov s nimi, preto je prirodzené, že za svoj vzor prijímajú toho, kto im menej proti-rečí a kto ich menej usmerňuje.

V každom normálnom vývoji dieťaťa príde však i obdobie, keď má rodič minimálny vplyv na jeho správanie sa. Ak ma vo svojej puberte niečo prinútilo vybrať si za vzor hodný nasledovania populárnu speváčku, tak to bol najmä jej úsmev, spôsob oblečenia, komunikácie a samozrejme spevu. Nič z toho moji rodičia nemali a najmä, speváčka ma nikdy otvorene „nevychovávala“. Až neskôr som pochopila, že podvedome ma vychovávala možno až priveľmi. Ovplyvňovala môj život a moje názory až dovtedy, kým... niečo v mojom vnútri nezačalo protestovať.

Naliehavo, čoraz intenzívnejšie, sa ma zmocňoval pocit, že nestačí prijať seba iba navonok. Nestačí vedomie fyzickej krásy, ak nemáme dobré a najmä hlboké vzťahy s ľuďmi okolo nás. A hoci mladí ľudia nadväzujú

vzťahy najmä prostredníctvom krásky, aj oni zostanú po istom čase rozčarovaní, že nenašli to, po čom túžili. Pretože vonkajšia krása nenasýti hlad človeka po kráse srdca a duše. Vychádzajúc zo skúseností, som presvedčená, že všetci rovnako túžime predovšetkým po jednej veci - najst' osobu, ktorá nás prijme úplne a bez podmienok. Osobu milujúcu a osobu hodnú milovania. Všetci hľadáme Lásku.

Keď som porovnávala životy veľkých hrdinov v ľudských dejinách, prišla som k záveru, že existuje a existovalo veľa dobrých, milujúcich a milovaných ľudí. Veľa vzorov pre náš život. Veľa ľudí plných lásky, tisíce svätých vedome i nevedome napodobňujúcich jeden vzor. Ježiša Krista. Ideál môjho života

dnes. Vzor lásky, trpezlivosti, ochoty načúvať, ochoty odpúšťať a odvahy obetovať za človeka to najcennejšie - vlastný život. Vzor hodný hľadania i nasledovania, na ktorý túžim poukázať zo všetkých svojich síl a prostredníctvom všetkých svojich darov. Aj preto svoje povolanie učiteľky nedokážem rozdeliť na dve časti - súkromný život s Bohom mimo školu a profesionálny život so žiakmi a kolegami v škole. Chcem žiť svoj život v jednote s Bohom, s rodinou, priateľmi, žiakmi i kolegami súčasne. Niekedy sa mi darí a niekedy aj nie, ale... komu sa vždy všetko darí tak, ako by chcel?

E. Blašková

Ilustračné foto: M. Suvák

Z podujatí Piaristickej spojenej školy v októbri

Škola v prírode - V prvý októbrový týždeň sa žiaci 4. ročníka zúčastnili pobytu v škole v prírode spolu so svojimi triednymi učiteľkami M. Mačuhovou, A. Kútikovou a samozrejme s pátrom Jánom. Spoločne prežité dni znamenali pre mnohé deti prvú veľkú skúšku vlastnej samostatnosti a schopnosti prispôbiť sa novým situáciám. Deti si z pobytu odniesli veľa krásnych zážitkov.

Exkurzia Cern, Švajčiarsko - V dňoch 6. - 10. októbra 2010 sa desiaty študenti osemročného gymnázia vydali na cestu za poznáním do niektorých švajčiarskych miest, známych najmä pre fyzikov, kde sa pod vedením p. profesora L. Blašku s podporou Asociácie pre mládež, vedu a techniku (AMAVET) zúčastnili projektu „Cesta za vedou a techni-

kou“. Spoločne navštívili interaktívne múzeum Technorama vo Winterthure, priestory vedeckého výskumného strediska Cern, budovu Paláca národov OSN v Ženeve, Múzeum Alberta Einsteina v hlavnom meste Bern a prezreli si aj ďalšie zaujímavosti uvedených významných miest.

Literárno-dejepisná exkurzia v Martine - 19. októbra 2010 sa žiaci 5. ročníka základnej školy „vrátili do minulosti“ obyvateľov Slovenska, keď pod vedením p. učiteľky M. Grolmusovej a S. Balejovej navštívili Múzeum ľudovej architektúry v prírode, a tiež Etnografické múzeum v Martine.

Spoločná fotka pred budovou výskumného strediska Cern

Text: E. Blašková,
Foto: archív PSS

The God eXPerience: Skúsenosť s Bohom

GXP - to je skratka pre „God experience“, čo v preklade znamená skúsenosť s Bohom. GXP bolo vytvorené ako reakcia na výzvu Jána Pavla II. k novej evanjelizácii. Táto víkendová akcia sa konala aj v Piaristickej škole a to 22. - 24. októbra 2010. Zúčastnilo sa na nej 35 žiakov z prímý až terciu, 6. a 7. ročníka našej školy. Pripravovali ju starší študenti gymnázia, ale keďže s GXP nemali žiadne skúsenosti, prišiel im na pomoc Pali zo spoločenstva v Bratislave aj s kamarátkou Andy, ktorí organizujú túto akciu už niekoľko rokov.

Aktivity víkendu sa začali v piatok poobede a skončili sa v nedeľu doobeda, pričom noc zo soboty na nedeľu sme strávili v škole. Tento víkend bol príležitosťou spoznať nových ľudí, zažiť spoločenstvo. Bol časom na spoločnú, ale i osobnú modlitbu. Tiež bol plný zábavy a hier, učili sme sa spolupracovať, vytvárať tímového ducha, byť kreatívni a zároveň rešpektovať jeden druhého. Dôležitou súčasťou bol aj čas v skupinkách, kedy sme sa učili navzájom sa počúvať pri diskusiách

o tom, čo nám bolo povedané v krátkych rozprávaniach. Každý mal možnosť prejaviť sa a podeliť so svojimi názormi.

Cieľom GXP bolo, aby sa títo mladí stretli s Bohom, aby zistili, že je to živý Boh a tiež vyzvať ich do vzťahu s ním. Taktiež do vzťahov s ostatnými mladými, ktorí sa snažia nasledovať Ježiša Krista. Odpoveď na

túto výzvu prišla aj v podobe záujmu mladých o pravidelné stretnutia, ktoré sa teraz na škole pripravujú. Preto verím, že sa všetko neskončilo jedným víkendom, a mám radosť, že sa spoločne vydávame na cestu nasledovania.

Text: Betka,

Foto: Facebook - M. Maňuch

Aj v stratách našla bohatstvo Blahoslavená Emília Tavernierová - Gamelinová

Keby mala ísť blahoslavená Emília Tavernierová v týchto dňoch zapalovať sviečky na hroby svojich príbuzných, spomínala by pravdepodobne na mnohých ľuďoch. V krátkom čase totiž prišla o celú svoju rodinu. Jej život upriamený na Boha však dodal aj týmto ťažkým stratám nečakaný zmysel.

Emília Tavernierová sa narodila 19. februára 1800 v Montreale v Kanade. Bola pätnástym dieťaťom v rodine. Keď mala štyri roky, zomrela jej matka. Vzala si ju k sebe jej teta Jozefína, ktorá sa postarala aj o to, aby Emília získala dobré vzdelanie.

Ďalšia strata

Emília mala 14 rokov, keď jej zomrel i otec. Odišla od tety a bývala striedavo u svojich ženatých bratov. Pomáhala im so starostlivosťou o domácnosť a deti. Vo voľnom čase navštevovala chorých. Inšpirovaná sestrami Notre Dame a ich výchovou, konala početné skutky milosrdenstva.

Krátke manželstvo

Mladú sirotu neobchádzalo šťastie. Trvalo však iba krátko. V roku 1822 sa Emília vydala za veľkostatkára Jána Gamelina. Mali spolu tri deti. Dve zomreli hneď po pôrode, tretie

onedlho po smrti otca. Ján, starší od Emílie o 27 rokov, ju navždy opustil už po piatich rokoch manželstva.

Čo urobíte jednému z mojich maličkých...

Emília sa v samote začala viac zamýšľať nad slovami evanjelia. Veľmi ju oslovila najmä myšlienka pomoci chudobným a biednym a služba, prostredníctvom ktorej by sa viac priblížila k Bohu.

Zapájala sa do rôznych dobročinných organizácií, pomáhala chorým počas epidémií, ošetrovala ranených v časoch občianskej vojny. Napokon založila rehoľnú kongregáciu Sestier Prozreteľnosti. Rehoľný habit si spolu so svojimi spolupracovníčkami obliekla v roku 1843.

Sestry Prozreteľnosti

Sestry Prozreteľnosti sa stali kongregáciou s rýchlym rozvojom a

v nich starali o siroty, starcov, o duševne chorých, ale aj o kňazov na odpočinku. Matka predstavená - Mária Emília - pracovala vo všetkom veľmi intenzívne. Jej zdravotný stav sa zhoršil. Napriek tomu neváhala a pustila sa do pomoci chorým v čase prepuknutia epidémie cholery. Touto chorobou sa nakazila i ona sama. Zomrela v roku 1851.

Sestra Mária Emília bola blahorečená pápežom Jánom Pavlom II. v roku 2001. Napriek životným strátam, ktoré ju postretli, dokázala v Bohu nájsť svoje bohatstvo a šíriť posolstvo jeho lásky i ďalej.

množstvom rehoľných povolání. V krátkom čase tak mohli vzniknúť nové rehoľné domy šíriace Božiu lásku a milosrdenstvo. Sestry sa

Pripravila: Petra Humajová
(Životopisné údaje: Ž. Podlejski:
Sol' zeme a svetlo sveta 6;
www.vatican.va)

Pre hladujúcich už vyzbierali milión eur

Štvrtý ročník verejnej zbierky Boj proti hladu je ukončený. Vyzbierané prostriedky zmiernia biedu na Haiti.

Haiti 12. januára 2010 zasiahlo silné zemetrasenie. Ostrovná krajina má v súčasnosti veľké problémy aj so šíriacou sa cholerou. Pomôcť sa snaží celý svet a Slováci tiež nezaostávajú. Vo verejnej zbierke Boj proti hladu, ktorej štvrtý ročník sa skončil 31. októbra, vyzbierali vyše 260 tisíc eur. K 8. novembru 2010 bol stav účtu 266 916 €, organizátori ešte čakajú na spracovanie darcovských SMS správ.

Za štyri roky vyše milióna eur

Už pred ničivým zemetrasením boli pre Slovákov bieda a hlad na Haiti motiváciou k veľkej solidarite. Počas troch predchádzajúcich ročníkov sa vyzbieralo úctyhodných 784 574

eur. To znamená, že vo všetkých štyroch ročníkoch zbierky Vincentská rodina vyzbierala na zmiernenie biedy Haitanov už vyše milióna eur (1 051 490 €).

Hlavná kampaň zbierky sa vždy koná okolo sviatkov sv. Vincenta a sv. Terézie z Lisieux v priebehu septembra a októbra. Dobrovoľníci po celom Slovensku ponúkajú medovníkové srdiečka, ktorých kúpou môže široká verejnosť prispieť na zbierku. Prispieť sa dá aj priamym prevodom alebo darcovskou SMS správou.

Organizátori sa zameriavajú aj na podujatia vo farnostiach. V kosto-

loch premietajú fotografie a približujú misijné diela na Haiti. Neoddeliteľnou súčasťou zbierky sú aj modlitby, v ktorých sa veriaci zjednocujú na úmysloch za požehnanie ostrovnej krajiny. Aj tento rok úplne na záver aktivít zaradili Deň vďaky za požehnanie zbierky, ktorý je naplánovaný na 26. novembra. Verejná zbierka bude pokračovať aj piatym ročníkom. Aktívna kampaň v budúcom roku prebehne od 15. septembra do 9. októbra 2011.

Priamo na Haiti

Hlavným účelom zbierky je pomôcť hladujúcim, trpiacim a negramotným ľuďom na Haiti. Vyzbierané prostriedky putujú priamo na konkrétne projekty realizované Spoločnosťou dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul, ktorá na Haiti prevádzkuje viacero zariadení - napríklad sirotince, zdravotné strediská a strediská výživy. Organizátori zbierky spolupracujú aj so saleziánom pátrom Augustínom Vreckom, Veľvyslanectvom Svätej stolice v hlavnom meste Port-au-Prince a inými partnermi. Cieľom je z výnosu podporiť konkrétne menšie projekty, ktoré budú najbiednejších viesť k samostatnosti

Časť vyzbieraných prostriedkov už bola poslaná na podporu projektu slovenského misionára, saleziána Augustína Vrecka. „Zbierka Boj proti hladu je pre mňa veľké povzbudenie a hrejivý prejav dôvery,“ píše v e-maile, ktorý z Haiti poslal organizátorom. „Budem sa skutočne snažiť, aby tato pomoc bola účinné investovaná v boji proti hladu, to znamená na produkciu poľnohospodárskych plodín,“ pokračoval. Misionár plánuje budovať prístupovú cestu k poliam miestnych ľudí, aby

mohli efektívnejšie pestovať plodiny.

-av-, foto: archív BPH

Sestry zo Spoločnosti dcér kresťanskej lásky sv. Vincenta de Paul pri svojej misijnej práci v sirotinci na Haiti.

Prace na projekte saleziána Augustína Vrecka. V popredí je dobrovoľník Adam zo Slovenska, ktorý na Haiti strávil mesiac.

Don Vrecko celebruje svätú omšu v pastoračnom centre.

Liturgické okienko

11/10

14. november 2010 - 33. nedeľa cez rok

Č1- Vám však, ktorí sa bojíte môjho mena, vyjde slnko spravodlivosti.

Mal 3,19-20a

R - Pán príde súdiť živých a mŕtvych.

Ž 98, 5-9

Č2 - Kto nechce pracovať, nech ani nejde.

2Sol 3, 7-12

Ev - ... „Dajte si pozor, aby vás nezviedli. Lebo prídu mnohí a v mojom mene budú hovoriť: To som ja, a Ten čas je už blízko. Nechodte za nimi. A keď budete počuť o vojnách a nepokojoch, neľakajte sa! Toto musí prísť pred tým, ale koniec nebude hneď... Budú vás zrádzať aj rodičia, bratia, príbuzní a priatelia a niektorých z vás pripraví o život. Všetci vás budú nenávidieť pre moje meno. Ale ani vlas sa vám z hlavy nestratí. Ak vytrváte, zachováte si život.“

Lk 21,5-19

21. november 2010 - 34. nedeľa cez rok - KRISTA KRÁĽA

Č1- Ty pas môj ľud, Izrael, a ty budeš kniežaťom nad Izraelom.

2Sam 5,1-3

R - S radosťou pôjdeme do domu Pánovho.

Ž122,1-5

Č2 - On je pred všetkým a všetko v ňom spočíva.

Kol 1, 12-20

Ev - ...Poprední muži sa mu posmievali a vraveli: „Iných zachraňoval, nech zachráni aj seba, ak je Boží Mesiáš, ten vyvolenec.“ Aj vojaci sa mu posmievali. Chodili k nemu, podávali mu ocot a hovorili: „ Zachráň sa, ak si židovský kráľ!“ Nad nim bol nápis: „ Toto je židovský kráľ.“ A jeden zo zločincov, čo viseli na kríži, sa mu rúhal. „ Nie si ty Mesiáš?! Zachráň seba i nás!“ Ale druhý ho zahriakol: „ Ani ty sa nebojíš Boha, hoci si odsúdený na to isté? Lenže my spravodlivo, lebo dostávame, čo sme si skutkami zaslúžili. Ale on neurobil nič zlé.“ Potom povedal: „ Ježišu, spomeň si na mňa, keď prídeš do svojho kráľovstva.“ On mu odpovedal: „ Veru, hovorím ti: Dnes budeš so mnou v raji.“

Lk 23, 35-43

28. november 2010 - 1. ADVENTNÁ NEDEĽA - rok „A“

Č1 - Hor' sa, dom Jakubov, kráčajme vo svetle Pánovom! Iz 2, 1-5

R - S radosťou pôjdeme do domu Pánovho.

Ž 122,1-9

Č2 - Však viete, aký je čas, že už nadišla hodina, aby ste sa prebudili zo sna.

Rim13,11-14

Ev - ...Ako v dňoch pred potopou ľudia jedli a pili, ženili sa a vydávali, až do toho dňa, keď Noe vošiel do korába, a nič nezbadali, až prišla potopa a zmietla všetkých, tak bude aj pri príchode Syna človeka. Vtedy budú na poli dvaja, jeden bude vzatý, druhý sa ponechá. Dve budú mlieť na mlyne, jedna bude vzatá, druhá sa ponechá. Bdejte teda, lebo nevíete, v ktorý deň príde váš Pán. Preto aj vy buďte pripravení, lebo Syn človeka príde v hodinu, o ktorej nevíete.“

Mt 24,37-44

Odpočinutie večné daj zosnulým, Pane. A svetlo večné nech im svieti.
Nech odpočívajú v pokoji. Amen

Farská kronika

od 27. septembra 2010
do 25. októbra 2010

**Do farského spoločenstva sme
sviatosťou krstu prijali:**

Michal Strapko
Sofia - Lea Hianik
Sofia Hlinková
Aneta Santorisová
Lukáš Trhan
Bianka - Terézia Žibeková
Etelka Billová
Filip Deutschmann
Samuel Mekýš
Linda Nguyen
Timotej Šebo
Sandra Plášková
Angelika Repková
Samuel Perniš

**Blahoželáme k prijatiu
sviatosti manželstva:**

Juraj Javorček a Martina Vidová
Marcel Svrček a Bc. Petra Stehlíková
Marek Gramblička a Zuzana Urblíková
Branislav Fedor a Miriama Ťažiarová

**S kresťanskou nádejou na stretnutie
vo večnosti sme sa rozlúčili
so zomrelými:**

Viliam Kostka, 80 r.
Anna Mendelová, 84 r.
Emanuel Valdman, 72 r.
Juraj Košč, 51 r.
Eva Klouparová, 54 r.
Ján Švorc, 68 r.
Júlia Tršková, 73 r.
Edita Dúbravová, 61 r.
Róbert Hricko, 36 r.
Oto Dežerický, 67 r.
Oto Ďurček, 85 r.
Jozef Ivan, 73 r.
Mária Petrášová, 62 r.
Terézia Turčániová, 76 r.

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.
Teologický poradca:
Mgr. Martin Dado, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Mgr. Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
tel.: 0902 202 898
Redaktori:
M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
Mgr. P. Humajová

Kontakt:
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:
cca. 0,30 € (9,04 Sk)

Fotografie: str. 2 - L. Novák; str. 4
a 6—archív sestier mariánok;
ostatné - internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
Rukopisy nevraciamy.

HUDOBNÁ SKUPINA **SPRAY**
RÍMSKOKATOLÍCKA CIRKEV, **FARNOSŤ KRISTA KRÁĽA** – Veľká Lehôtka
KULTÚRNE A SPOLOČENSKÉ STREDISKO - Prievidza

Vás srdečne pozývajú v sobotu **20. novembra 2010 od 15:30**
do farského kostola **Krista Kráľa** vo Veľkej Lehôtko

(okres Prievidza)
na 16. ročník gospelového festivalu

MLADÍ MLADÝM

15:30 – Svätá omša v kostole hrá **WETVA** – Prievidza
a na organe hrá Ľuboslav Košťalik

17:00 – 20:30 – program v kultúrnom dome

ROSNIČKA- Prievidza

F.O.G. - Prievidza

ÁRON – Bojnice

KRKAFCI – Čereňany

AUDIENCE* - Trnavá Hora

ŠUMIENKY – Diviaky nad Nitricou

SPRAY – Veľká Lehôtka

2010

HUDOBNÁ SKUPINA

SPRAY

uvedie nový vianočný album
s názvom **VIANOCE**

Rímskokatolícka cirkev, farský a dekaný úrad v Prievidzi,
Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza a KDMS Prievidza
pozývajú širokú verejnosť na spomienkové podujatie

21 rokov

náboženskej slobody

spomienky na totalitu a diskusia o dnešku

21. november 2010 (nedeľa) o 15:00

Farský kostol sv. Bartolomeja v Prievidzi

Naše pozvanie diskutovať
o náboženskej slobode
pred 17. novembrom 1989
a po ňom prijali hostia:

**Vladimír PALKO,
Ján ČARNOGURSKÝ,
Lukáš KRIVOŠÍK a
Martin MACHARIK**